

Sygn. akt V KO 94/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **M. T.**

oskarżonej o czyn z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 grudnia 2021 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w S.,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w
G..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. w sprawie V K (...), M. T. została uznana winną popełnienia przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. Orzeczenie to zaskarżone zostało apelacją oskarżonej, wobec czego – zgodnie z właściwością – sprawa wpłynęła do Sądu Okręgowego w S.. Sąd ten, postanowieniem z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozważenie zasadności przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, albowiem rozpoznanie sprawy przez sąd, w którym urząd sędziego sprawuje sędzia będąca pokrzywdzoną w sprawie, sprzeciwia się dobremu wymiarowi sprawiedliwości. Okoliczność ta, zdaniem Sądu Okręgowego, może stworzyć przekonanie u strony lub w odbiorze społecznym, o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w S. zasługuje na uwzględnienie.

Należy pamiętać, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Sąd Najwyższy niejednokrotnie zwracał uwagę, iż zastosowanie tej instytucji może nastąpić tylko wtedy, gdy występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Nie każda więc okoliczność będzie skutkowała ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, ale tylko taka, która u postronnego i niezainteresowanego sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwatora procesu może zrodzić podejrzenie braku obiektywizmu w jej rozpoznaniu przez właściwy sąd. Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczność taka zaistniała w rozważanej sprawie. Pokrzywdzoną w sprawie jest osoba, która sprawuje urząd sędziego w Sądzie Okręgowym w S., a z opisu przypisanego oskarżonej czynu wynika, że do znieważenia sędziego dojsć miało podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Stąd też w społecznym przekonaniu rozpoznanie sprawy w sądzie, w którym orzeka pokrzywdzona, niezależnie od wyniku sprawy, miałoby negatywny wydźwięk a wydane orzeczenie mogłoby zostać odebrane jako stronnicze i nierzetelne (postanowienie Sądu Najwyższego: z dnia 15 maja 2019 r., IV KO 50/19, Legalis nr 1921335; z dnia 1 kwietnia 2021 r., IV KO 25/21, Legalis nr 2555327).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Okręgowemu w G.. Jednocześnie Sąd Najwyższy zastrzega, iż decyzja o przekazaniu sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie wynika z braku zaufania do sędziów Sądu Okręgowego w S., ale podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji, gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania.